

Nagy Farkas Dudás Erika

Döntetlen

*A vén halál úgy
húzódik hozzám közel
időm lopva, hogy
észrevétlen fogyok el.
Ő engem, én becsapom őt:*

*már nem lesz kiről
lopni az emberidőt,
a magában mit
sem érő, nélkülem nem
létező múltat és jövőt.*

(test nélkül)

*Az álom sötét
egén fehér ruhás én,
suhanó lélek.*

*Ismerem mását,
bennem ébred a fényre,
de sok év kell még*

*addig, hogy léte
befedje a szabadon
szállót egészen.*

Az öreg háznál

*Lomtalanítunk,
fazék alja tépi föl
a kukacészket.*

*A fazekat még
nagyapánk tette le az
ól mögé régen.*

*A mohás földből
kereken néz az égre,
a nap nem érte rés.*

*Kukacok bújnak
vissza a mélybe, ahol
az árnyék örök.*

*Sebet simogat
a fény. Ásít az időn
támadt kerekesség.*

*Részeg éneket
hoz valahonnét felénk
a földszagú szél.*

Csábító

(Bogdán József: Szeder indája)

*Ahogy a verset
súgja forró szája és
az szívvedhez ér,*

*asszonyok vágya
sodorhat így el, mint a
nem várt szenvedély.*

Élt 45 évet

*Kérdezi a nő,
csontbőr teste mit ér,
kell-e még tőle,*

*mielőtt végleg
a hideg, vakszemű éj
vonja ölére.*